Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

5. december 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 183, stk. 1 – betingelser for udøvelse af fradragsretten – overførelse af overskydende moms – begrebet »den følgende periode« – tilbagebetaling af overskydende moms – ophør af økonomisk virksomhed«

I sag C-680/23,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchal (domstolen i forvaltnings- og skatteretlige sager i Funchal, Portugal) ved afgørelse af 13. november 2023, indgået til Domstolen den 14. november 2023, i sagen

Modexel – Consultores e Serviços SA

mod

Autoridade Tributária e Assuntos Fiscais da Região Autónoma da Madeira,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Rodin, og dommerne O. Spineanu-Matei (refererende dommer) og N. Fenger,

generaladvokat: T. Ćapeta,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– den portugisiske regering ved P. Barros da Costa, C. Bento og A. Rodrigues, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved J. Jokubauskaitė og L. Santiago de Albuquerque, som befuldmægtigede,

* Processprog: portugisisk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 183, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1, herefter »momsdirektivet«).

2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Modexel – Consultores e Serviços SA (herefter »Modexel«) og Autoridade Tributária e Assuntos Fiscais da Região Autónoma da Madeira (skatte- og afgiftsmyndigheden i den selvstyrende region Madeira, Portugal) (herefter »skatte- og afgiftsmyndigheden«) vedrørende en anmodning om overførelse – efter en genoptagelse af en økonomisk virksomhed – af overskydende merværdiafgift (moms), som eksisterede ved ophøret af den samme økonomiske virksomhed, som var blevet udøvet tidligere.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Momsdirektivets artikel 9, stk. 1, foreskriver:

»Ved »afgiftspligtig person« forstås enhver, der selvstændigt og uanset stedet udøver økonomisk virksomhed uanset formålet med eller resultatet af den pågældende virksomhed.

Ved »økonomisk virksomhed« forstås alle former for virksomhed som producent, handlende eller tjenesteyder, herunder minedrift og landbrug, samt virksomhed inden for liberale og dermed sidestillede erhverv. Ved økonomisk virksomhed forstås navnlig udnyttelse af materielle eller immaterielle goder med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter.«

4 Direktivets artikel 179, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Fradraget foretages under ét af den afgiftspligtige person, ved at han i den moms, der skal betales for en afgiftsperiode, fradrager de momsbeløb, for hvilke fradragsretten i løbet af samme periode er opstået og udøves i henhold til artikel 178.«

5 Dette direktivs artikel 183 er affattet som følger:

»Når fradragene overstiger det skyldige momsbeløb for en afgiftsperiode, kan medlemsstaterne enten overføre det overskydende beløb til den følgende periode eller foretage tilbagebetaling i henhold til bestemmelser, som de selv fastsætter.

Medlemsstaterne kan dog afslå overførelse eller tilbagebetaling, når det overskydende beløb er ubetydeligt.«

6 Samme direktivs artikel 213, stk. 1, bestemmer:

»Enhver afgiftspligtig person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig.

Medlemsstaterne skal tillade og kan kræve, at anmeldelsen foretages elektronisk på betingelser, som de selv fastsætter.«

7 Momsdirektivets artikel 252 har følgende ordlyd:

»1. Momsangivelsen skal indgives inden for en af medlemsstaterne nærmere fastsat frist. Denne frist må højst være på to måneder regnet fra udløbet af hver afgiftsperiode.

2. Medlemsstaterne fastsætter afgiftsperioden til en, to eller tre måneder.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte andre perioder, der imidlertid ikke må overstige et år.«

8 Artikel 23 i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT 2010, L 268, s. 1) bestemmer:

»Medlemsstaterne sikrer, at momsregistreringsnummeret omhandlet i [momsdirektivets] artikel 214 [...] mindst i følgende situationer vises som ugyldigt i det i artikel 17 omhandlede elektroniske system:

a) når de momsregistrerede personer, der har erklæret, at de har indstillet deres økonomiske virksomhed, jf. [momsdirektivets] artikel 9 [...] eller når den kompetente skattemyndighed anser at de har indstillet deres økonomiske virksomhed. En skattemyndighed kan navnlig antage, at en person har indstillet sin økonomiske virksomhed, når denne trods anmodninger herom ikke har forelagt momsangivelser og oversigter i et år efter udløbet af fristen for indgivelse af den første ikkeforelagte momsangivelse eller oversigt. Personen skal dog have ret til at bevise sin økonomiske virksomhed på anden vis

[...]«

Portugisisk ret

9 Momsdirektivets artikel 183 er blevet gennemført i portugisisk ret ved artikel 22, stk. 4-6, i Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (momsloven).

10 Momslovens artikel 22 i den affattelse, der følger af Lei n.º 10/2009 (lov nr. 10/2009) af 10. marts 2009 (*Diário da República*, første serie, nr. 48, af 10.3.2009), bestemmer:

»[...]

4. Når det herved fremkomne fradrag overstiger det skyldige afgiftsbeløb for samme ansættelsesperiode, kan det overskydende beløb modregnes i de efterfølgende ansættelsesperioder.

5. Hvis den afgiftspligtige person fortsat har et tilgodehavende, som overstiger 250 EUR, 12 måneder efter den periode, hvor tilgodehavendet er opstået, kan denne anmode om at få tilgodehavendet tilbagebetalt.

6. Uanset bestemmelserne i det foregående stykke kan en afgiftspligtig person anmode om tilbagebetaling inden udløbet af perioden på 12 måneder, hvis vedkommende ophører med at drive virksomhed eller bliver omfattet af artikel 29, stk. 3 og 4, artikel 54, stk. 1, eller artikel 61, stk. 1, forudsat at værdien af det beløb, som skal tilbagebetales, er lig med eller overstiger 25 EUR, og når tilgodehavendet overstiger 3 000 EUR.

[...]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

11 Modexel indgav en erklæring om ophør af økonomisk virksomhed med virkning fra den 28. februar 2015 og angav i sin momsangivelse for første kvartal 2015 et momstilgodehavende på 12 456,20 EUR.

12 Den 10. maj 2016 genoptog Modexel sin økonomiske virksomhed. I sin første momsangivelse efter denne genoptagelse fradrog Modexel dette momstilgodehavende.

13 Skatte- og afgiftsmyndigheden gav afslag på fradrag for det nævnte momstilgodehavende med den begrundelse, at Modexel skulle have anmodet om tilbagebetaling heraf inden for 12 måneder efter datoen for ophøret af selskabets økonomiske virksomhed, og at Modexel havde fortabt det omhandlede beløb, da selskabet ikke havde indgivet denne anmodning.

14 Modexel anlagde sag til prøvelse af skatte- og afgiftsmyndighedens afgørelse ved Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchal (domstolen i forvaltnings- og skatteretlige sager i Funchal, Portugal), som er den forelæggende ret.

15 Denne retsinstans har anført, at den er i tvivl om fortolkningen af begrebet »efterfølgende periode« som omhandlet i momsdirektivets artikel 183, stk. 1. I denne henseende har den forelæggende ret præciseret, at dette udtryk ifølge skatte- og afgiftsmyndigheden bogstaveligt skal forstås således, at det henviser til den periode, der kalendermæssigt følger umiddelbart efter den periode, for hvilken det omhandlede momstilgodehavende er blevet angivet. Modexel er derimod af den opfattelse, at der som følge af ophøret af den pågældende virksomheds økonomiske virksomhed kan være et tidsinterval mellem den periode, for hvilken det omhandlede momstilgodehavende er blevet angivet, og den periode, i løbet af hvilken fradraget af dette tilgodehavende foretages, og dette efter genoptagelsen af denne virksomheds økonomiske virksomhed.

16 På denne baggrund har Tribunal Administrativo e Fiscal de Funchal (domstolen i forvaltnings- og skatteretlige sager i Funchal) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal udtrykket »den følgende periode« i momsdirektivets artikel 183 fortolkes således, at det alene henviser til den umiddelbart følgende periode i et kalenderår?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan et selskab da, hvis det ophører med at drive virksomhed og efterfølgende genoptager denne med en periode på [ca.] 15 måneder mellem ophør og genoptagelse, i den første angivelse, som det indgiver efter at have genoptaget sin virksomhed, fradrage det overskydende beløb, som det overførte, da selskabet ophørte med at drive virksomhed?«

Om de præjudicielle spørgsmål

17 Det fremgår af fast retspraksis, at det som led i den samarbejdsprocedure mellem de nationale retter og Domstolen, som er indført ved artikel 267 TEUF, tilkommer denne at give den nationale ret et hensigtsmæssigt svar, som sætter den i stand til at afgøre den tvist, der verserer for den. Ud fra denne synsvinkel påhviler det Domstolen i givet fald at omformulere de spørgsmål, der forelægges den. Det tilkommer herved Domstolen ud fra samtlige de oplysninger, der er fremlagt af den nationale ret, navnlig af forelæggelsesafgørelsens præmisser, at udlede de EU-retlige elementer, som det under hensyn til sagens genstand er nødvendigt at fortolke (dom af 30.4.2024, M.N. (EncroChat), C-670/22, EU:C:2024:372, præmis 78 og den deri nævnte retspraksis).

18 Det bemærkes i denne henseende, at Modexel, således som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, ved ophøret af sin økonomiske virksomhed angav overskydende moms, som selskabet ønskede at fradrage i den moms, som det skulle betale i den første angivelse, der blev foretaget efter genoptagelsen af dets økonomiske virksomhed. Det fremgår ligeledes af denne afgørelse, at skatte- og afgiftsmyndigheden berigtigede denne angivelse, idet den fandt, at der ikke var grundlag for at overføre dette overskydende beløb, fordi Modexel burde have anmodet om tilbagebetaling heraf inden for en frist på 12 måneder fra datoen for ophøret af selskabets økonomiske virksomhed.

19 I formuleringen af det første spørgsmål, som vedrører overførelse af overskydende moms, har den forelæggende ret ikke nævnt, at den pågældende virksomhed ophørte med sin økonomiske virksomhed og derefter genoptog den. Ved formuleringen af det andet spørgsmål har den forelæggende ret ikke henvist til en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en virksomhed, der har indstillet sin økonomiske virksomhed, i henhold til national lovgivning ikke kan overføre overskydende moms efter genoptagelsen af denne virksomhed, men kan anmode om tilbagebetaling heraf inden for en frist på 12 måneder fra datoen for ophøret af dens økonomiske virksomhed, idet berigtigelsen af Modexels angivelse følger af anvendelsen af denne lovgivning.

20 Under disse omstændigheder skal Domstolen for at give den forelæggende ret et hensigtsmæssigt svar, som sætter den i stand til at afgøre den tvist, der verserer for den, for det første med henblik på at fortolke begrebet »efterfølgende periode« som omhandlet i momsdirektivets artikel 183, stk. 1, lægge den forudsætning til grund, at den pågældende virksomhed er ophørt med sin økonomiske virksomhed og derefter har genoptaget en sådan virksomhed.

21 For det andet skal det undersøges, om denne artikel 183, stk. 1, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en national lovgivning fastsætter, at en virksomhed, der har indstillet sin økonomiske virksomhed, ikke kan overføre overskydende moms efter genoptagelsen af denne virksomhed, men kan anmode om tilbagebetaling heraf inden for en frist på 12 måneder fra datoen for ophøret af den nævnte virksomhed.

22 Følgelig må det lægges til grund, at den forelæggende ret med sine to spørgsmål, som skal behandles samlet, nærmere bestemt ønsker oplyst, om momsdirektivets artikel 183, stk. 1, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, som foreskriver, at en afgiftspligtig person, når vedkommende ophører med sin økonomiske virksomhed, ikke kan overføre overskydende moms, der er angivet ved dette ophør af virksomhed, til en efterfølgende periode og kun kan få godtgjort dette beløb ved at anmode om tilbagebetaling inden for en frist på 12 måneder regnet fra datoen for nævnte virksomheds ophør.

23 Det bemærkes indledningsvis, at afgiftspligtiges ret til, i den moms, der påhviler dem, at fradrage den moms, som skal betales eller er betalt for goder, som de har købt, og ydelser, som de har fået leveret, i henhold til fast retspraksis udgør et grundlæggende princip i det fælles momssystem, der er indført ved EU-lovgivningen (dom af 6.10.2022, Vittamed technologijos, C-293/21, EU:C:2022:763, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).

24 Fradragsordningen tilsigter helt at aflaste den afgiftspligtige person for den moms, som denne skylder eller har erlagt i forbindelse med hele sin økonomiske virksomhed. Det fælles momssystem sikrer følgelig, at afgiftsbyrden er neutral for enhver økonomisk virksomhed, uanset dennes formål eller resultater, forudsat at virksomheden i sig selv principielt er momspligtig (dom af 6.10.2022, Vittamed technologijos, C-293/21, EU:C:2022:763, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

25 Som Domstolen gentagne gange har fremhævet, følger det heraf, at fradragsretten udgør en integrerende del af momsordningen, der som udgangspunkt ikke kan begrænses. Særligt omfatter denne ret umiddelbart hele det afgiftsbeløb, der er blevet betalt i forbindelse med transaktioner i tidligere omsætningsled (dom af 6.10.2022, Vittamed technologijos, C-293/21, EU:C:2022:763, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).

26 I henhold til momsdirektivets artikel 179, stk. 1, foretages fradraget under ét af den afgiftspligtige person, ved at den pågældende i den moms, der skal betales for en afgiftsperiode, fradrager de momsbeløb, for hvilke fradragsretten i løbet af samme periode er opstået og udøves.

27 Dette direktivs artikel 183, stk. 1, præciserer, at når fradragene overstiger det skyldige momsbeløb for en afgiftsperiode, kan medlemsstaterne enten overføre det overskydende beløb til den følgende periode eller foretage tilbagebetaling.

28 Hvad i denne henseende for det første angår begrebet »efterfølgende periode« i denne bestemmelse fremgår det, således som Europa-Kommissionen har anført i sit skriftlige indlæg, af anvendelsen af disse ord i ental, at dette begreb skal forstås således, at det omfatter den afgiftsperiode, der følger umiddelbart efter den afgiftsperiode, for hvilken fradragene overstiger det skyldige momsbeløb. I henhold til momsdirektivets artikel 252 fastsætter hver medlemsstat varigheden af en afgiftsperiode inden for de grænser, der er fastsat i denne artikels stk. 2, uden at det fremgår af den nævnte artikel eller af dette direktivs artikel 183, at denne varighed eller rækkefølgen af afgiftsperioder afhænger af, om en afgiftspligtig person udøver økonomisk virksomhed i hele eller en del af en given afgiftsperiode.

29 Når dette er sagt, fremgår det af Domstolens praksis, at overførelse af et overskydende momsbeløb til flere følgende afgiftsperioder efter den, hvor denne overskydende moms er opstået, ganske vist ikke nødvendigvis er uforenelig med den nævnte bestemmelse (jf. i denne retning dom af 18.10.2012, Mednis, C-525/11, EU:C:2012:652, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis, og af 10.2.2022, Philips Orăștie, C-487/20, EU:C:2022:92, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

30 Det bemærkes imidlertid, at det er eksistensen af en økonomisk virksomhed, der begrunder kvalifikationen af en afgiftspligtig person, som i medfør af momsdirektivet er tillagt fradragsret (jf. analogt dom af 3.3.2005, Fini H, C-32/03, EU:C:2005:128, præmis 19). For at den berørte kan indrømmes denne ret, skal vedkommende således bl.a. være en »afgiftspligtig person« i dette direktivs forstand (jf. i denne retning dom af 21.3.2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).

31 Ved »afgiftspligtig person« forstås ifølge momsdirektivets artikel 9, stk. 1, enhver, der selvstændigt og uanset stedet udøver økonomisk virksomhed uanset formålet med eller resultatet af den pågældende virksomhed. I henhold til momsdirektivets artikel 213, stk. 1, skal en afgiftspligtig person anmelde ophøret af vedkommendes økonomiske virksomhed til skatte- og afgiftsmyndighederne, som skal annullere det momsregistreringsnummer, som den afgiftspligtige person er blevet tildelt, som omhandlet i artikel 23, litra a), i forordning nr. 904/2010.

32 En erhvervsdrivende, der ophører med sin økonomiske virksomhed, ophører således ligeledes med at være en afgiftspligtig person. En erhvervsdrivendes tab af status som »afgiftspligtig person« som følge af dette ophør af virksomhed indebærer, at der ikke foreligger den kontinuitet i afgiftsperioderne, som kræves i henhold til momsdirektivets artikel 183, stk. 1, eftersom der for denne erhvervsdrivende hverken findes en efterfølgende periode som omhandlet i denne bestemmelse eller, såfremt det antages, at den nævnte erhvervsdrivende genoptager en økonomisk virksomhed, en forudgående periode, eftersom denne sidstnævnte virksomhed vil være ny.

33 Det følger heraf, at selv om momsdirektivets artikel 183, stk. 1, tillader overførelse af et overskydende momsbeløb til flere følgende afgiftsperioder efter den periode, hvor dette overskydende beløb er opstået, har ophøret af den pågældende afgiftspligtige persons økonomiske virksomhed den konsekvens, at der ikke foreligger en følgende periode som omhandlet i momsdirektivets artikel 183, stk. 1, hvortil det overskydende beløb kan overføres.

34 Som Kommissionen har anført, ville det kunne tilskynde erhvervsdrivende til misbrug og anvendelse af kunstige arrangementer, hvis en erhvervsdrivende gives mulighed for efter en genoptagelse af økonomisk virksomhed at overføre overskydende moms, der er angivet ved den tidligere virksomheds ophør. En sådan erhvervsdrivende, der af den ene eller anden grund ikke har overholdt den frist, der er fastsat i den nationale lovgivning for at anmode om tilbagebetaling af overskydende moms efter ophøret af den pågældendes økonomiske virksomhed, kunne således søge at genoptage en økonomisk virksomhed med det væsentligste eller ene formål at anmode om overførelse af dette overskydende beløb. En sådan mulighed for overførelse kunne også stride mod retssikkerhedsprincippet, idet Domstolens allerede har præciseret, at muligheden for at udøve momsfradragsretten uden nogen tidsmæssig begrænsning ville være i strid med dette princip, som kræver, at den afgiftspligtige persons afgiftsmæssige situation for så vidt angår de rettigheder og forpligtelser, som den pågældende har i forhold til skatte- og afgiftsmyndighederne, ikke til tid og evighed kan anfægtes (jf. i denne retning dom af 12.4.2018, Biosafe – Indústria de Reciclagens, C-8/17, EU:C:2018:249, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

35 I det foreliggende tilfælde fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at den omstændighed, at Modexel ophørte med sin økonomiske virksomhed, medførte, at selskabet ikke længere var momspligtigt, hvilket det imidlertid tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, og at den overskydende moms ikke kunne overføres til en følgende periode som omhandlet i momsdirektivets artikel 183, stk. 1, på grund af en manglende kontinuitet mellem den

afgiftsperiode, der omfatter den måned, hvor dette selskab ophørte med sin virksomhed, dvs. februar 2015, og den afgiftsperiode, der omfatter den måned, hvor selskabet genoptog sin virksomhed, dvs. maj 2016.

36 For det andet bestemmer momsdirektivets artikel 183, første afsnit, som det er anført i denne doms præmis 27, at medlemsstaterne enten kan overføre den overskydende moms til den følgende periode eller foretage tilbagebetaling i henhold til bestemmelser, som de selv fastsætter.

37 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at den portugisiske lovgivning i princippet kombinerer disse to muligheder for godtgørelse af overskydende moms, men at en erhvervsdrivende i tilfælde af, at denne ophører med enhver økonomisk virksomhed, kan anmode om tilbagebetaling af et sådant overskydende beløb inden udløbet af en tolvmånedersperiode, der begynder at løbe fra den periode, hvor den overskydende moms er opstået.

38 Det bemærkes i denne henseende for det første, at momsdirektivets artikel 183 ikke kan fortolkes således, at tilbagebetaling og overførelse er gensidigt udelukkende (dom af 12.5.2011, Enel Maritsa Iztok 3, C-107/10, EU:C:2011:298, præmis 47).

39 For det andet fremgår det af Domstolens praksis, at selv om medlemsstaterne har et vist råderum med hensyn til at fastsætte nærmere bestemmelser som omhandlet i momsdirektivets artikel 183, må disse bestemmelser ikke krænke princippet om afgiftens neutralitet, ved at den afgiftspligtige helt eller delvist kommer til at bære denne afgift (dom af 12.5.2021, technoRent International m.fl., C-844/19, EU:C:2021:378, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

40 Navnlig skal nævnte bestemmelser gøre det muligt for den afgiftspligtige person på passende betingelser at få dækket hele fordringen på overskydende moms, hvilket indebærer, at tilbagebetalingen skal ske inden for en rimelig frist og i form af kontantbetaling eller lignende, og at den vedtagne tilbagebetalingsform under alle omstændigheder ikke må indebære en økonomisk risiko for den afgiftspligtige person (dom af 12.5.2021, technoRent International m.fl., C-844/19, EU:C:2021:378, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).

41 Derudover er medlemsstaternes processuelle autonomi ved gennemførelsen af den i momsdirektivets artikel 183 foreskrevne ret til tilbagebetaling af overskydende moms underlagt ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet (jf. i denne retning dom af 10.2.2022, Philips Orăștie, C-487/20, EU:C:2022:92, præmis 24).

42 En præklusionsfrist, hvis udløb bevirker, at en utilstrækkeligt opmærksom afgiftspligtig person, som har undladt at gøre krav på tilbagebetaling af overskydende moms, straffes, idet den pågældende fortaber retten til tilbagebetaling, kan således ikke anses for uforenelig med den ordning, der er fastsat ved momsdirektivet, forudsat dels, at den pågældende frist finder anvendelse på samme måde på tilsvarende rettigheder på afgiftsområdet baseret på national ret og på de rettigheder, der er baseret på EU-retten (ækvivalensprincippet), dels at fristen ikke gør det praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve retten til tilbagebetaling af moms (effektivitetsprincippet) (jf. analogt dom af 12.9.2024, NARE-BG, C-429/23, EU:C:2024:742, præmis 52).

43 Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om nationale foranstaltninger er forenelige med EU-retten, om end Domstolen kan forsyne denne ret med relevant vejledning med henblik på at afgøre den tvist, der er indbragt for den (dom af 14.2.2019, Nestrade, C-562/17, EU:C:2019:115, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

44 Hvad angår ækvivalensprincippet bemærkes, at Domstolen ikke råder over nogen oplysninger, der kan give anledning til tvivl om, hvorvidt den ordning, der omhandles i hovedsagen, er forenelig med dette princip.

45 For så vidt angår effektivitetsprincippet fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at Modexel ifølge skatte- og afgiftsmyndigheden skulle have anmodet om tilbagebetaling af den overskydende moms inden for 12 måneder efter det tidspunkt, hvor selskabet ophørte med sin økonomiske virksomhed.

46 I denne henseende tilkommer det den forelæggende ret at efterprøve den frist, inden for hvilken Modexel skulle anmode om tilbagebetaling af den overskydende moms, der var angivet ved selskabets virksomhedsophør, idet den portugisiske regering i sine skriftlige indlæg har anført, at den frist, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, var 4 år. En forældelsesfrist på 12 måneder regnet fra den periode, hvor den overskydende moms er opstået, således som det er angivet i forelæggelsesafgørelsen, synes ikke i praksis at kunne gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for en afgiftspligtig eller en tidligere afgiftspligtig person at gøre sin ret til tilbagebetaling af overskydende moms gældende. Den samme konklusion gør sig så meget desto mere gældende for så vidt angår en forældelsesfrist på 4 år.

47 I det foreliggende tilfælde fremgår det på ingen måde af forelæggelsesafgørelsen, at Modexel har søgt at gøre sin ret til tilbagebetaling af den overskydende moms, der blev angivet ved ophøret af selskabets økonomiske virksomhed, gældende inden udløbet af denne tolvmånedersperiode, og at Modexel har haft vanskeligheder i denne henseende. Under disse omstændigheder må det med forbehold af den forelæggende rets efterprøvelse fastslås, at Modexels udøvelse af selskabets ret til tilbagebetaling af moms ikke er blevet gjort praktisk umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig at udøve.

48 Henset til ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at momsdirektivets artikel 183, stk. 1, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, som foreskriver, at en afgiftspligtig person, når vedkommende ophører med sin økonomiske virksomhed, ikke kan overføre overskydende moms, der er angivet ved dette ophør af virksomhed, til en efterfølgende periode og kun kan få godtgjort dette beløb ved at anmode om tilbagebetaling inden for en frist på 12 måneder regnet fra datoen for nævnte virksomheds ophør, for så vidt som ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet er overholdt.

Sagsomkostninger

49 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 183, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, som foreskriver, at en afgiftspligtig person, når vedkommende ophører med sin økonomiske virksomhed, ikke kan overføre overskydende moms, der er angivet ved dette ophør af virksomhed, til en efterfølgende periode og kun kan få godtgjort dette beløb ved at anmode om tilbagebetaling inden for en frist på 12 måneder regnet fra datoen for nævnte virksomheds ophør, for så vidt som ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet er overholdt.

Underskrifter